

Csipkemorzsák 4

A vertcsipke kialakulásának legendája

Egyszer volt, hol nem volt, a 15. század végén élt egy pásztor fiú és egy szorgalmas, gyönyörű leány. Nagyon szerették egymást, összeházasodni készültek. A leány szorgalmasan dolgozott a kelengyéjének elkészítésén. Minden szabad idejét a szövőszék mellett töltötte. Szorgalmasan szőtte a kelengye elkészítéséhez szükséges vásznakat. A finom vásznakból ingek, szoknyák, alsó ruházat, a durvább vásznakból asztalnemű, törölköző, ágynemű készült. A leány nagyon szerette a szépet, ezért különösen odafigyelt a vászonműk szélének díszítésére. Egyre szebb, és bonyolultabb mintákat alakított ki a szálakból. A bonyolultabb mintáknál meggyűlt a baja a hosszú szálakkal. Időnként összegubancolódtak, s kárba veszett az addigi munkája. Egyik este sírva panaszolta kedvesének, hogy hiába dolgozott napokon át egy szép mintán, a szálak összegubancolódtak, s nem tudta befejezni, amit elkezdett. A fiú nagyon megsajnálta a lánykát, s elkezdett gondolkodni, hogy hogyan segíthetne neki. Kigondolta, hogy ha a szálakat apró botokra tekerné fel, akkor kevésbé tudna összegubancolódni a sok szál. A nyáj után sétálva kifaragta, megszabadította a kéregtől, szépen lecsiszolta a kis botocskákat. Este boldogan vitte kedvesének. A leány azonnal kipróbálta. Feltekerte a botocskákra a szálakat, s valóban sokkal könnyebben boldogult a sok szállal.

Így volt, mese volt, talán igaz sem volt...